

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o delavcih v državnih organih obsega:

- Zakon o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 15/90 z dne 20. 4. 1990),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 5/91 z dne 8. 2. 1991),
- Zakon o spremembi zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 18/91 z dne 27. 4. 1991),
- Zakon o dopolnitvi zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 22/91 z dne 31. 5. 1991),
- Zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 2/91-I z dne 28. 6. 1991),
- Zakon o spremembah zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 4/93 z dne 16. 1. 1993),
- Zakon o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. 18/94 z dne 8. 4. 1994),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o delavcih v državnih organih – ZDDO-F (Uradni list RS, št. 70/97 z dne 14. 11. 1997),
- Zakon o višini povračil stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov – ZPSDP (Uradni list RS, št. 87/97 z dne 29. 12. 1997),
- Zakon o spremembi zakona o delavcih v državnih organih – ZDDO-G (Uradni list RS, št. 38/99 z dne 21. 5. 1999).

ZAKON o delavcih v državnih organih

**(neuradno prečiščeno besedilo št. 9)
([delno prenehal veljati](#))**

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Delovna razmerja in plače delavcev v državnih organih se urejajo z zakonom o temeljnih pravicah iz delovnega razmerja, z zakonom o delovnih razmerjih in s tem zakonom, če s posebnim zakonom ni drugače določeno.

2. člen

V državnih organih ima sindikat položaj, kot ga določa zakon o delovnih razmerjih. Za delovanje sindikata se zagotavljajo enaki pogoji, kot so določeni s kolektivno pogodbo za delovanje sindikata v družbenih dejavnostih.

II. DELOVNA RAZMERJA

Sklenitev delovnega razmerja

3. člen

Delavec sklene delovno razmerje za nezasedeno delovno mesto, določeno v aktu o sistemizaciji delovnih mest, za katerega izpolnjuje predpisane pogoje. Delovno razmerje se sklene z odločbo funkcionarja, ki vodi upravni organ (v nadaljnjem besedilu: predstojnik) po postopku, določenim z aktom Vlade Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada).

Akt o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest ministrstva oziroma organov v njegovi sestavi izda minister s soglasjem vlade. Predstojnik organa v sestavi pripravi predlog akta notranje organizacije in sistemizacije delovnih mest organa v sestavi.

Pri pripravi akta o notranji organizaciji in sistemizaciji mora predstojnik upoštevati pristojnostim, pooblastila in obseg nalog organa. Notranjo organizacijo in razmerja med organizacijskimi enotami mora urediti tako, da je zagotovljeno strokovno, učinkovito in racionalno izvrševanje funkcij organa. S spremembami akta o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest lahko predstojnik s soglasjem vlade odpravlja oziroma ustanavlja notranje organizacijske enote in delovna mesta.

Na predlog ministrstva, pristojnega za upravo, določi vlada skupne osnove in kriterije za notranjo organizacijo in sistemizacijo delovnih mest ter nomenklaturu nazivov in vsebino nalog za skupine delovnih mest, enotne zahteve glede izobrazbe in druge pogoje, potrebne za zasedbo delovnih mest.

3.a člen

Načelnik upravne enote ima pooblastila predstojnika, ki se nanašajo na uresničevanje pravic, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja.

4. člen

V državnem organu lahko sklene delovno razmerje, kdor poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom, izpolnjuje še tele posebne pogoje:

- da je državljan Republike Slovenije,
- da je polnoleten,
- da ni bil obsojen za kaznivo dejanje, ki je po zakonu ovira za sklenitev delovnega razmerja v državnem organu,
- da ima predpisano izobrazbo,
- da izpolnjuje druge posebne pogoje, določene v sistemizaciji delovnih mest.

Za višje upravne delavce in upravne delavce ter za tiste strokovno tehnične delavce, ki opravljajo neposredno delo s strankami, je pogoj za sklenitev delovnega razmerja tudi aktivno znanje slovenskega jezika; na območjih, na katerih je določena enakopravnost italijanskega oziroma madžarskega jezika, pa tudi jezikov teh narodnosti.

Pisarniško-tehnična in pomožna dela lahko opravlja tudi delavec, ki je dopolnil 15 let starosti.

Tuj državljan ali oseba brez državljanstva lahko sklene delovno razmerje v državnem organu z dovoljenjem republiškega upravnega organa, pristojnega za upravo.

5. člen

Delavci, ki jih imenuje ali daje soglasje k njihovem imenovanju vlada, sklenejo delovno razmerje z dnem imenovanja, če z aktom o imenovanju ni drugače določeno.

Brez javnega natečaja se lahko sklene delovno razmerje v primerih, določenih z zakonom.

6. člen

Osnova za obračun plače je povprečna plača na delavca, izplačan v gospodarstvu Republike Slovenije za pretekli mesec po uradnih podatkih Zavoda Republike Slovenije za statistiko, ki je lahko zmanjšan za odstotek, ki ga določi Vlada Republike Slovenije glede na proračunske možnosti, vendar ne za več kot 40%.

Delavci v državnih organih se lahko na ustrezen način organizirajo za dajanje mnenj, pripomb in predlogov predstojniku v zadevah iz prejšnjega odstavka, o katerih odloča predstojnik.

7. člen

Če predstojnik oceni, da je glede na obseg dela potrebno skleniti delovno razmerje z novimi delavci, določi v skladu s sistemizacijo delovnih mest tudi število in vrsto potrebnih delavcev.

Pred odločitvijo o zasedbi prostega sistemiziranega delovnega mesta z novimi delavci mora predstojnik ugotoviti, ali je mogoče na tako delovno mesto razporediti delavca iz drugega državnega organa.

8. člen

V državnem organu se lahko sklene delovno razmerje za določen čas:

- če se začasno poveča obseg dela državnega organa,
- če je treba nadomestiti začasno odsotnega delavca, ker je nujno, da se opravijo določena dela in naloge,
- če gre za dela, ki so projektno organizirana,
- če gre za delavca, ki sklene delovno razmerje zaradi usposabljanja in izpopolnjevanja,
- v drugih primerih, ko izvršitev del po svoji naravi traja določen čas.

Delovno razmerje se lahko na podlagi prejšnjega odstavka sklene le, če opravljanja nalog državnega organa ni smotrno zagotoviti s spremembami akta o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest, z razporejanjem delavcev iz drugega državnega organa, ali z odreditvijo dela delavcem na drugih delovnih mestih v istem ali drugem državnem organu.

Delovno razmerje za določen čas, za čas trajanja funkcije ministra, lahko izjemoma sklene tudi delavec, ki v kabinetu ministra opravlja strokovno tehnične, specializirane oziroma najzahtevnejše pospeševalne in razvojne naloge uprave, vezane na ministrove funkcije vodenja ministrstva in usklajevanja strokovnih področij dela znotraj ministrstva. Delovno razmerje sklene brez javnega natečaja in ne glede na določbe akta o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest o predhodnem preizkusu usposobljenosti za delo, poskusnem delu in pogoju delovne dobe. Na predlog ministra določi vlada, najkasneje v 60 dneh od dneva nastopa svoje funkcije, kriterije zahtevnosti in število takih delovnih mest v kabinetu ministra.

Delovno razmerje za določen čas iz prejšnjega odstavka sklene delavec s pogodbo o zaposlitvi. Pogodba o zaposlitvi mora vsebovati podatke o pogodbenih strankah, datumu nastopa dela, nazivu delovnega mesta, vrsti in opisu dela, delovnem razmerju s polnim ali krajšim delovnim časom in o drugih pravicah in obveznostih. V pogodbi o zaposlitvi za določen čas se lahko delavcu določi tudi pravica do prejemanja plače po prenehanju delovnega razmerja, če ne more najti zaposlitve, vendar največ za tri mesece.

9. člen

Kadar gre za dela, katerih opravljanje ne zahteva polnega delovnega časa, zaradi njihove narave in zahtevnosti pa jih ni mogoče združevati z deli drugih delovnih mest, se lahko sklene delovno razmerje za delovni čas, krajši od polnega delovnega časa. Taka dela se določijo v sistemizaciji delovnih mest.

10. člen

Za ugotovitev kandidatove usposobljenosti za delo se lahko opravi predhodni preizkus. Predhodni preizkus je obvezen za delavce, ki se prvič zaposlijo v državnih organih.

Kandidatovo usposobljenost za delo se lahko preizkusi s pisno nalogo, s testom ali na drug primeren način, ki ga določi predstojnik.

11. člen

Za delovna mesta upravnih delavcev in strokovno tehničnih delavcev z visoko izobrazbo in drugih delavcev, za katera je tako določeno s sistemizacijo delovnih mest, se kot poseben pogoj za delo določi poskusno delo. Poskusno delo sme trajati najmanj en in največ šest mesecev, kar se za posamezna delovna mesta določi v sistemizaciji delovnih mest.

Poskusno delo spremlja in ocenjuje tričlanska komisija, imenovana za vsak primer posebej. Člani komisije morajo imeti najmanj enako stopnjo izobrazbe kot delavec na poskusnem delu.

Poskusnega dela po prvem odstavku tega člena ni treba opraviti delavcem, ki zasedejo delovno mesto na podlagi napredovanja po 21. členu tega zakona.

12. člen

V primerih, ko ni mogoče v okviru rednega delovnega časa opraviti določenih del, ki morajo biti opravljena brez prekinitve oziroma določenega dne ali v določenem roku, lahko predstojnik odredi, da se taka dela opravijo v času, daljšem od polnega delovnega časa.

Delo v smislu prejšnjega odstavka se lahko odredi:

- v primerih, ko je določena nepredvidena dela potrebno opraviti v določenem roku, vendar samo, če tega dela ne morejo opraviti drugi delavci v okviru polnega delovnega časa ali če nastane potreba po takšnem delu zaradi nepredvidenega izostanka delavca, ki bi moral opraviti tako delo;
- če je potrebno dokončati začeta dejanja v postopku pred državnimi organi ali če je potrebno neprekinjeno opraviti druga dela;
- če je potrebno opraviti nujno inšpekcijsko zadevo ali drugo nujno dejanje v postopku;

- če gre za dokončanje tehničnih opravil oziroma storitev v primeru, ko jih zaradi tehnologije začetega procesa brez škode ali dodatnih stroškov ni mogoče prekiniti;
- če so potrebni neprekinjeni ukrepi pri izvajanju varnostnih nalog.

Delavec lahko opravlja delo, daljše od polnega delovnega časa, največ 8 ur na teden.

13. člen

Če je v državnem organu organizirana dežurna služba ali stalna pripravljenost za delo, se kot delo, daljše od polnega delovnega časa, šteje le čas, ko je delavec dejansko opravljal dela iz prejšnjega člena.

Dežurna služba in stalna pripravljenost za delo se štejejo kot poseben delovni pogoji. Način in pogoji za opravljanje del ter obseg dela, daljšega od polnega delovnega časa, se upošteva pri odmerjanju drugih pravic, odvisnih od dolžine in narave delovnega časa.

Delavci v upravi

14. člen

Za pomoč pri vodenju in usklajevanju dela v upravnih organih in v upravnih enotah, za vodenje organizacijskih enot na širših delovnih področjih upravnega organa, za vodenje upravnih enot in za opravljanje najzahtevnejših in specializiranih nalog se imenujejo višji upravni delavci.

Za opravljanje strokovnih del, s katerimi se zagotavlja izvrševanje upravnih funkcij, se imenujejo upravni delavci.

Dela, s katerimi se zagotavljajo splošni, tehnični in drugi pogoji za delo (spremljajoča dejavnost), opravljajo strokovno tehnični delavci.

15. člen

Višji upravni delavci so: generalni sekretar, državni podsekretar, svetovalec vlade, podsekretar, pomočnik predstojnika, svetovalec predstojnika, načelnik upravne enote, pomočnik načelnika upravne enote, vodja notranje organizacijske enote v upravni enoti, svetovalec načelnika upravne enote, vodja izpostave v upravni enoti in višji svetovalec.

16. člen

Upravni delavci so: svetovalec, višji referent, višji sodelavec, sodelavec in referent.

17. člen

V republiških upravnih organih se kot upravni delavci s posebnimi pooblastili imenujejo republiški inšpektorji in drugi upravni delavci, za katere so s sistemizacijo delovnih mest določena posebna pooblastila; imenuje jih minister s soglasjem Vlade Republike Slovenije.

18. člen

Strokovno tehnični delavci so: višji strokovni sodelavec, samostojni strokovni sodelavec, strokovni sodelavec, finančni referent, pisarniški referent, administrativni sodelavec, administrator in manipulant.

19. člen

Višje upravne delavce imenuje vlada na predlog predstojnika; imeti morajo univerzitetno izobrazbo ali končano visoko strokovno šolo, če ni enakega programa za pridobitev univerzitetne izobrazbe.

Višji upravni delavci so za svoje delo osebno odgovorni predstojniku oziroma vodji organizacijske enote in vladi.

20. člen (črtan)

21. člen

Upravnega delavca imenuje v naziv, ki je za ustrezna delovna mesta predpisan v sistemizaciji delovnih mest, predstojnik upravnega organa.

Upravni delavci so za svoje delo odgovorni vodji organizacijske enote in predstojniku.

Upravni delavec lahko glede na potrebe dela v upravnih organih po treh letih napreduje na zahtevnejše delovno mesto:

- če izpolnjuje pogoje glede izobrazbe in delovnih izkušenj ter druge pogoje, določene v sistemizaciji delovnih mest,
- če se odlikuje po svoji strokovnosti, sposobnosti, po rezultatih dela in prizadevnosti pri delu,
- če opravi potreben strokovni izpit oziroma preizkus v skladu s posebnim zakonom.

22. člen (črtan)

23. člen

Organ, pristojen za imenovanje, razreši višjega upravnega delavca oziroma upravnega delavca:

1. ki pisno zaprosi za razrešitev ali za prenehanje delovnega razmerja;
2. ki mu preneha delovno razmerje po zakonu;
3. ki po delovnih in strokovnih kvalitetah ni več primeren za opravljanje dela.

Šteje se, da višji upravni delavec oziroma upravni delavec po delovnih in strokovnih kvalitetah ni več primeren za opravljanje dela:

- če nima znanj in zmožnosti za opravljanje del delovnega mesta;
- če ne dosega pričakovanih rezultatov, ker ne opravlja s sistemizacijo ali z odredbo predstojnika naloženih nalog v določenih in dogovorjenih rokih oziroma naloženih nalog ne opravlja strokovno in kvalitetno;

- če organizacijska enota, ki jo vodi ne opravlja z aktom o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest določenih nalog oziroma, če ne izvršuje pooblastil;
- če zaradi neustreznega vodenja prihaja do nesoglasij med delavci, drugimi organizacijskimi enotami oziroma s predstojnikom.

Dejstva iz prejšnjega odstavka ugotovi tričlanska komisija, ki jo imenuje predstojnik. Komisijo sestavljajo delavci istega ali s soglasjem predstojnika drugega organa, delavci tega organa, ki imajo najmanj enako stopnjo izobrazbe ter zasedajo najmanj enako zahtevno in po vsebini dela podobno delovno mesto, kot ga zaseda delavec, ki je v postopku.

V postopku ugotavljanja dejstev iz prejšnjega odstavka se višjemu upravnemu delavcu oziroma upravnemu delavcu omogoči, da se izjasni o dejstvih ter, da si zagotovi obrambo.

Predlog predstojnika za razrešitev višjega upravnega delavca na podlagi 3. točke prvega odstavka tega člena mora biti strokovno utemeljen, predlogu mora biti priloženo poročilo komisije. V odločbi o razrešitvi upravnega delavca morajo biti razlogi za razrešitev strokovno utemeljeni z ugotovitvami iz poročila komisije.

Zoper odločbo o razrešitvi je dopusten upravni spor.

23.a člen

Določbe drugega, tretjega in četrtega odstavka prejšnjega člena se smiselno uporabljajo v postopku ugotavljanja, ali je strokovno tehnični delavec po delovnih in strokovnih kvalitetah še primeren za opravljanje dela.

Odločba o ugotovitvi, da strokovno tehnični delavec po delovnih in strokovnih kvalitetah ni več primeren za opravljanje dela, mora biti strokovno utemeljena z ugotovitvami iz poročila komisije.

24. člen

Delavcu, ki je razrešen po 3. točki prvega odstavka 23. člena tega zakona in strokovno tehničnemu delavcu, za katerega se ugotovi, da po delovnih in strokovnih kvalitetah ni več primeren za opravljanje dela, lahko preneha delovno razmerje po preteku odpovednega roka.

Če delavcu iz prejšnjega odstavka ne preneha delovno razmerje, se razporedi v isti ali drug državni organ na delovno mesto, ki ustreza njegovi izobrazbi, znanju in zmožnostim, v skladu s 30. in 31. členom tega zakona.

Če ne sprejme razporeditve po prejšnjem odstavku, mu preneha delovno razmerje po preteku odpovednega roka.

24.a člen

Delavca, katerega delo zaradi spremenjenega obsega dela in s tem povezanih organizacijskih sprememb v organu, ni več potrebno, se z istim nazivom razporedi v skladu s 30. in 31. členom tega zakona.

V primeru, da ga ni mogoče razporediti, se uporabijo določbe 56. člena tega zakona.

25. člen

Strokovno tehničnega delavca sprejme v delovno razmerje in razporedi na delovno mesto, za katero je ustrezen naziv predpisan v sistemizaciji delovnih mest, predstojnik upravnega organa oziroma višji upravni delavec, ki ga za to pooblasti predstojnik upravnega organa.

Strokovno tehnični delavec je za svoje delo odgovoren predstojniku oziroma vodji organizacijske enote.

26. člen

Delavci v državnem organu se morajo med trajanjem delovnega razmerja strokovno izpopolnjevati.

Strokovno izpopolnjevanje delavcev ureja poseben zakon.

27. člen

Delavec, razen višjega upravnega delavca, sme, poleg svojega dela opravljati dejavnosti v gospodarskih družbah ali opravljati enaka oziroma podobna dela, kot jih opravlja na svojem delovnem mestu, pri drugem organu ali organizaciji le na podlagi pisnega dovoljenja predstojnika.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sme delavec opravljati samostojno znanstveno in pedagoško delo, delo v kulturnih, umetniških, športnih, humanitarnih in drugih podobnih društvih in organizacijah ter delo na publicističnem področju.

Pripravniki

28. člen

Pripravnik se sprejme v delovno razmerje v državnem organu praviloma za čas, ki je potreben za pridobitev delovnih izkušenj, ki so pogoj za samostojno opravljanje dela v njegovi stroki.

29. člen

Organizacija, trajanje in potek pripravniške dobe, program in vodstvo pripravništva, način preizkušanja pridobljenih delovnih izkušenj med trajanjem pripravniške dobe ter program in način opravljanja strokovnega izpita določa poseben zakon.

Razporejanje

30. člen

Razporejanje delavcev v državnih organih se izvaja na podlagi ugotovljenih delovnih potreb, zlasti pa če je to potrebno za izvršitev nalog državnega organa, za izboljšanje organizacije dela, za smotrnejšo razporeditev delavcev glede na njihovo znanje in usposobljenost, če se spremenijo pristojnosti državnega organa ali če se ukine delovno mesto, za katero je delavec sklenil delovno razmerje v državnem organu.

31. člen

Delavca je mogoče razporediti iz enega v drug državni organ, če je to potrebno zaradi nemotenega opravljanja nalog državnega organa, in sicer:

- če državni organ za nemoteno delo potrebuje delavca z določenim znanjem in izobrazbo, drug državni organ, v katerem je v delovnem razmerju delavec, ki izpolnjuje te pogoje, pa lahko opravljanje svojih nalog zagotovi z drugačno organizacijo dela;
- če zaradi spremenjene organizacije in razporeditve delo delavca v posameznem državnem organu ni več potrebno, v drugem državnem organu pa je nezasedeno delovno mesto, ki ustreza znanju in izobrazbi delavca.

Delavca je mogoče razporediti tudi v državni organ v drugem kraju, če se zaradi dela v drugem kraju bistveno ne poslabšajo pogoji glede varstva in šolanja otrok, prevoza, stanovanjski pogoji in drugi življenjski pogoji delavca in njegove družine.

V primerih iz prvega odstavka tega člena sklene delavec delovno razmerje brez javnega natečaja.

O razporeditvi delavca v smislu prvega odstavka tega člena sporazumno odločita predstojnika.

31.a člen

Delavcu lahko predstojnik začasno, vendar največ za obdobje enega leta, odredi opravljanje tudi drugih nalog iz pristojnosti organa, v katerem ima sklenjeno delovno razmerje, ali drugega organa s soglasjem predstojnika tega organa, ki ne sodijo v opis njegovega delovnega mesta, če zahtevnost nalog ustreza njegovi izobrazbi, znanju in zmožnostim.

Naloge iz prejšnjega odstavka lahko predstojnik odredi, če se začasno poveča obseg dela organa, če je treba nadomestiti začasno odsotnega delavca, če gre za projektno delo in če ugotovi, da je takšen način opravljanja teh nalog najučinkovitejši in najracionalnejši ter bistveno ne vpliva na izvajanje z opisom delovnega mesta določenih nalog.

Opravljanje nalog iz prvega odstavka tega člena odredi predstojnik z odločbo, s katero določi tudi višino plačila za opravljanje nalog.

32. člen

Delavec je v izjemnih okoliščinah dolžan opravljati delo, ki ne ustreza njegovi izobrazbi, znanju in zmožnostim:

1. v primeru višje sile, ki je že nastopila ali se neposredno pričakuje (epidemija, potres, požar, poplava in druge naravne nesreče),
2. v drugih primerih, ko so ogrožena človeška življenja in zdravje ljudi,
3. če je treba preprečiti materialno škodo, ki grozi državnemu organu.

Delavec je dolžan opravljati dela iz prejšnjega odstavka le toliko časa, dokler trajajo izjemne okoliščine, dokler se ne odpravijo posledice takšnih okoliščin in dokler se ne vzpostavi nemoten potek dela v državnem organu. Delavcu pripada plača v višini, kot če bi delal na delovnem mestu, za katerega je sklenil delovno razmerje.

33. člen

Delavec, ki ne izpolnjuje več z zakonom predpisanih pogojev za opravljanje del delovnega mesta, se razporedi na drugo delovno mesto, ki ustreza njegovi izobrazbi, znanju in zmožnostim.

Dejstva iz prejšnjega odstavka ugotovi komisija, ki jo imenuje predstojnik. **(črtan)**

Če delavec odkloni ponujeno delovno mesto, ki ustreza njegovi izobrazbi, znanju in zmožnostim, ali če mu takega delovnega mesta ni mogoče zagotoviti v istem ali drugem državnem organu, mu po preteku odpovednega roka preneha delovno razmerje.

Dopusti in odsotnosti z dela

34. člen

Dolžina letnega dopusta je odvisna od delovne dobe, zahtevnosti delovnega mesta, delovne uspešnosti, delovnih pogojev, socialnih in zdravstvenih razmer in starosti.

35. člen

Delavcem pripada glede na delovno dobo največ 24 dni letnega dopusta, in sicer:

- do 3 let delovne dobe	16 dni,
- nad 3 do 7 let delovne dobe	17 dni,
- nad 7 do 10 let delovne dobe	18 dni,
- nad 10 do 15 let delovne dobe	20 dni,
- nad 15 do 20 let delovne dobe	22 dni,
- nad 20 do 25 let delovne dobe	23 dni,
- nad 25 let delovne dobe	24 dni.

36. člen

Za zahtevnost dela pripada:

- višjim upravnim delavcem — pet dni letnega dopusta,
- delavcem na drugih delovnih mestih, za katera se zahteva visoka izobrazba — štiri dni letnega dopusta,
- delavcem na delovnih mestih, za katera se zahteva višja izobrazba — tri dni letnega dopusta,
- delavcem na drugih delovnih mestih — dva dni letnega dopusta.

37. člen

Glede na delovno uspešnost pripadajo delavcu največ trije dnevi letnega dopusta.

38. člen

Delavcu se letni dopust poveča za največ tri dni:

- za delo v hrupu, vročini, prahu in vlagi oziroma pod vplivom vremenskih razmer,
- za vodenje notranje organizacijske enote,
- za njegove socialne in zdravstvene razmere, kot so kronična in druga daljša bolezen, skrb za otroke do 10 leta starosti in druge razmere, v katerih delavec živi.

Delavcu se letni dopust poveča do pet dni za delo pod vplivom ionizirajočih sevanj in za delo z razstrelivi.

39. člen

Delavcu, ki še ni dopolnil 18 let starosti, se letni dopust poveča za sedem dni.

Delavcu, ki je dopolnil 50 let starosti, delavcu z najmanj 60% telesno okvaro ter delovnemu invalidu, delavcu, ki neguje in varuje težje telesno ali zmerno, težje ali težko duševno prizadete osebe, se letni dopust poveča za pet dni.

40. člen

V dneve letnega dopusta se ne všttevajo sobote, ko državni organ ne dela, oziroma drugi dnevi tedenskega počitka delavca.

Pravica do posameznih dni letnega dopusta po kriterijih iz 35., 38. in 39. člena tega zakona se prizna delavcu v koledarskem letu, ko izpolni pogoje za njihovo pridobitev.

41. člen

Delavec je lahko odsoten z dela s pravico do nadomestila plače največ sedem dni v posameznem koledarskem letu, in sicer:

- do sedem dni zaradi nege ožjega družinskega člana v primerih, ko nima pravice do nadomestila plače za odsotnost zaradi nege družinskega člana po predpisih o zdravstvenem zavarovanju, in sicer na podlagi zdravniškega potrdila, in zaradi aktivnega sodelovanja pri kulturnih, športnih in podobnih prireditvah;
- tri dni zaradi sklenitve zakonske zveze, rojstva otroka, smrti ožjega družinskega člana in selitve v drugo stanovanje;
- en dan zaradi smrti bližnjih sorodnikov, zaradi vpoklica k vojaškim vajam, ki trajajo nad šest dni, in drugih neodložljivih opravkov.

42. člen

Delavec je lahko odsoten z dela brez pravice do nadomestila plače največ 30 dni v posameznem koledarskem letu zaradi sodelovanja na seminarjih, kongresih in podobnih prireditvah, katerih vsebina ni povezana z delom v organu, zaradi zdravljenja v zdravilišču na lastne stroške in v primerih iz prejšnjega člena tega zakona, če posebne okoliščine zahtevajo daljšo odsotnost.

Disciplinska odgovornost

43. člen

Delavec je disciplinsko odgovoren za kršitve delovnih obveznosti in dolžnosti.

Kršitve delovnih obveznosti in dolžnosti so lažje in hujše.

44. člen

Lažje kršitve delovnih obveznosti in dolžnosti so:

1. nepravočasno prihajanje na delo in odhajanje z dela pred koncem delovnega časa ali neupravičena odsotnost z dela v času obvezne prisotnosti,
2. nevestna hramba spisov ali podatkov,
3. neopravičen izostanek z dela do dveh delovnih dni zaporedoma,
4. opustitev obvestila o pomanjkljivostih v zvezi z varstvom pri delu,
5. opustitev obvestila o razlogih za odsotnost z dela.

Za kršitve iz prejšnjega odstavka se lahko izreče javni opomin ali denarna kazen.

45. člen

Hujše kršitve delovnih obveznosti in dolžnosti so:

1. dejanje, ki pomeni kaznivo dejanje zoper uradno dolžnost, drugo kaznivo dejanje, storjeno na delu ali v zvezi z delom ali storjeno iz nečastnih nagibov, in drugo kaznivo dejanje ali prekršek, s katerim se krni ugled državnega organa,
2. neizpolnjevanje ali nevestno, nepravočasno ali malomarno opravljanje delovnih in drugih obveznosti,
3. nedostojno, žaljivo ali drugače neprimerno obnašanje do posameznikov, pravnih oseb ter drugih strank v postopku pri državnem organu,
4. odrekanje podatkov ali dajanje nepravilnih podatkov državnim organom, drugim organizacijam in skupnostim ter občanom, če je dajanje podatkov določeno z zakonom ali predpisom, izdanim na njegovi podlagi,
5. zloraba položaja ali prekoračitev pooblastila,
6. nezakonito razpolaganje z družbenimi sredstvi,
7. dejanja, ki ovirajo posameznike, pravne osebe in druge stranke pri uresničevanju njihovih pravic in interesov pri državnem organu,
8. odklonitev del, za katera je delavec sklenil delovno razmerje, ali odklonitev delovnega naloga predstojnika ali višjega upravnega delavca brez opravičenih razlogov,
9. nedoseganje pričakovane delovne uspešnosti tri mesece zaporedoma iz neopravičenih razlogov,
10. kršitev predpisov o varovanju državne, uradne, vojaške ali poslovne tajnosti,
11. kršitev predpisov o varstvu pri delu, varstvu pred požarom, eksplozijo ali drugimi naravnimi nesrečami,
12. povzročitev večje materialne škode, če je povzročena namenoma ali iz hude malomarnosti,
13. opravljanje dejavnosti v gospodarskih družbah ali opravljanje enakih oziroma podobnih del pri drugem organu ali organizaciji brez pisnega dovoljenja predstojnika, razen za delo, za katero tako dovoljenje po zakonu ni potrebno,
14. dajanje nepravilnih podatkov, s katerima se spravi delavca v zmotu glede uveljavljanja pravic iz dela ali onemogočanje vpogleda v listine, če je to delavcu potrebno za uveljavljanje njegovih pravic,
15. neopravičeni izostanek z dela pet delovnih dni v obdobju šestih mesecev ali neopravičena izostanek z dela tri dni zaporedoma,
16. zloraba odsotnosti z dela zaradi bolezni,

17. kršitve pravic delavcev,
18. prihajanje na delo v vinjenem stanju ali uživanje med delom alkohola ali drugega narkotičnega sredstva, ki zmanjšuje zmožnost za delo,
19. odklonitev predpisanega zdravstvenega pregleda,
20. ponavljanje lažjih kršitev delovnih obveznosti.

Za hujše kršitve delovnih obveznosti in dolžnosti iz 1. do 12. točke prejšnjega odstavka se obvezno izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja; za ostale hujše kršitve se lahko izreče ukrep prenehanja delovnega razmerja, če so s storitvijo ali opustitvijo dejanja nastale hujše posledice za življenje in zdravje ljudi oziroma za delo državnega organa.

46. člen

Disciplinske ukrepe izrekata predstojnik in disciplinska komisija, ki jo imenuje vlada.

47. člen

Predstojnik odloča o disciplinski odgovornosti delavcev na prvi stopnji.

48. člen

Zoper odločitev predstojnika ima delavec pravico do ugovora na disciplinsko komisijo v osmih dneh po vročitvi odločbe.

Zoper odločbo disciplinske komisije je dovoljeno sodno varstvo.

49. člen

Disciplinski postopek začne predstojnik po lastni odločitvi ali na zahtevo vodje organizacijske enote oziroma višjega upravnega delavca.

Vsak delavec v organu ima pravico dati pobudo za začetek postopka.

50. člen

Delavca je mogoče začasno odstraniti z delovnega mesta in ga prerazporediti na drugo delovno mesto oziroma začasno odstraniti z dela v državnem organu, če je zoper njega uveden kazenski postopek za dejanje, ki ga je storil na delu ali v zvezi z delom, ali če je zoper njega uveden disciplinski postopek zaradi hujše kršitve delovne obveznosti in dolžnosti, za katero se izreče prenehanje delovnega razmerja.

Odškodninska odgovornost

51. člen

Delavec je odškodninsko odgovoren za škodo, ki jo je pri delu oziroma v zvezi z delom v državnem organu namenoma ali iz hude malomarnosti povzročil državnemu organu ali komu drugemu.

Odškodninsko odgovornost delavca ugotovi posebna komisija, ki jo imenuje predstojnik državnega organa.

52. člen

Če bi bilo zaradi plačila celotne odškodnine ogroženo preživljanje delavca in njegove družine, je lahko delavec deloma oproščen plačila odškodnine v primerih, ko gre za škodo, povzročeno iz hude malomarnosti.

Prenehanje delovnega razmerja

53. člen

Delavcu preneha delovno razmerje v državnem organu v primerih, določenih z zakonom.

Odpovedni rok, ki se določi v sistemizaciji delovnih mest, traja najmanj en mesec in največ šest mesecev.

54. člen

Če je delavec obsojen za kaznivo dejanje, ki je po zakonu ovira za sklenitev delovnega razmerja v državnem organu, mu delovno razmerje preneha z dnem, ko je državnemu organu vročena pravnomočna sodba.

Delavcu, ki sklene delovno razmerje v državnem organu s pogojem, da opravi v določenem roku strokovni izpit ali drug predpisan preizkus strokovne usposobljenosti, preneha delovno razmerje, če tega izpita oziroma preizkusa ne opravi, po preteku odpovednega roka.

55. člen

Če se državni organ odpravi, prevzame državni organ, v katerega delovno področje preidejo naloge odpravljenega državnega organa, tudi delavce, ki so opravljali ta dela.

V primeru iz prejšnjega odstavka pripravnik konča pripravniško dobo in dela strokovni izpit v drugem državnem organu.

56. člen

Če so zaradi spremenjenih pristojnosti državnega organa, zaradi trajnega zmanjšanja obsega dela ali zaradi tehnoloških, organizacijskih in drugih z zakonom določenih operativnih razlogov posamezna dela postala začasno ali za dalj kot šest mesecev nepotrebna, se delavcem, ki so opravljali taka dela v državnem organu, zagotovijo pravice v skladu z zakonom.

Kriterije za ugotavljanje nepotrebni delavcev, določene z zakonom, lahko vlada podrobneje uredi s svojim aktom.

57. člen (črtan)

58. člen

Višino nadomestila plače in drugih prejemkov, ki pripadajo delavcu, katerega delo ni več potrebno, določi vlada v skladu z zakonom.

Pri določitvi višine odpravnine se upošteva skupna delovna doba v vseh državnih organih.

III. PLAČE

59. člen

Sredstva za plače se določajo na podlagi osnove za obračun plač, koeficientov za določanje plač, odstotka za vrednotenje delovnih izkušenj in odstotka, ki se nameni za vrednotenje delovne uspešnosti.

Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se sredstva za plače delavcev oblikujejo najmanj v višini z zakonom določenih zjamčenih plač.

60. člen

Osnova za obračun plače je znesek, ki je kot izhodiščna mesečna plača za prvi tarifni razred za polni delovni čas dogovorjen s kolektivno pogodbo za negospodarske dejavnosti.

Koeficienti za določanje plač za posamezne skupine delovnih mest so določeni v razponu; najvišji koeficient je 6.

Delovne izkušnje se vrednotijo tako, da se plača delavca v mesečnem znesku poveča za 0,5 % za vsako začeto leto delovne dobe, vendar največ do 20 %. Odstotek 0,5 se za ženske, ki imajo več kot 25 let delovne dobe, poveča še za 0,25 % za vsako začeto leto delovne dobe.

Obseg sredstev, ki se namenijo za vrednotenje delovne uspešnosti, določi vlada.

61. člen

Plača se določi tako, da se osnova za obračun plač pomnoži s koeficientom za določanje plač in poveča za odstotek za vrednotenje delovnih izkušenj ter za odstotek za vrednotenje delovne uspešnosti.

62. člen

Plača se med letom ugotavlja in izplačuje kot mesečna akontacija; akontacija se lahko izplačuje tudi večkrat mesečno, vendar le za že opravljeno delo.

Ob izplačilu akontacije in ob ugotovitvi plače za preteklo leto, se delavcu vroči pismen obračun po vseh kriterijih, po katerih so se delila sredstva za plače.

Podatki o plačah posameznika niso javni.

63. člen

Za delovna mesta višjih upravnih delavcev v republiških državnih organih se določi koeficient od 4,2 do vključno 6.

Za delovna mesta višjih upravnih delavcev v občinskih državnih organih se določi koeficient do vključno 4,5.

Koeficient za posameznega višjega upravnega delavca določi vlada.

64. člen

Za skupine delovnih mest upravnih in strokovno tehničnih delavcev se določijo naslednji najvišji koeficienti:

- do vključno 4,5 za delovna mesta, za katera se zahteva končan program za pridobitev visoke izobrazbe (VII/1) ali program za izpopolnjevanje, ki omogoča specializacijo ali program za pridobitev magisterija (VII/2) ali program za pridobitev doktorata znanosti (VIII) ter od enega do pet let delovnih izkušenj;
- do vključno 3,2 za delovna mesta, za katera se zahteva končan program za pridobitev višje izobrazbe (VI/1) ali program za izpopolnjevanje, ki omogoča specializacijo (VI/2), ter od devet mesecev do treh let delovnih izkušenj;
- do vključno 2,5 za delovna mesta, za katera se zahteva končan štiriletni program srednjega izobraževanja (V) ali program za izpopolnjevanje v srednjem izobraževanju, ki omogoča specializacijo, oziroma nadaljevalni program srednjega izobraževanja ter delovne izkušnje od šest mesecev do dveh let;
- do vključno 2,0 za delovna mesta, za katera se zahteva končan triletni program srednjega izobraževanja ter šest mesecev delovnih izkušenj;
- do vključno 1,6 za delovna mesta, za katera se zahteva dveletni program srednjega izobraževanja (III);
- do vključno 1,2 za delovna mesta, za katera se zahteva skrajšan program srednjega izobraževanja (II) ali usposobitev za opravljanje določenih del;
- do vključno 0,8 za delovna mesta, za katera se zahtevajo enostavna praktična znanja.

Vlada Republike Slovenije v skladu z nomenklaturo nazivov za skupine delovnih mest določi koeficient za delovna mesta v okviru posamezne skupine iz prejšnjega odstavka.

65. člen

Za posamezna delovna mesta, ki zahtevajo specifična strokovna znanja ali posebno izurjenost oziroma za delovna mesta, ki zaradi zahtevnosti in izpostavljenosti ter za delovna mesta, ki jih je nujno potrebno zasesti zaradi nemotenega in učinkovitega delovanja države, lahko vlada izjemoma določi višji količnik, kot je določen v zakonu.

V primerih povečanega obsega dela organa in v primerih nadpovprečne delovne obremenjenosti delavcev na delovnih mestih, kjer opravljajo najzahtevnejše in ključne naloge organa, zlasti na delovnih mestih generalnih sekretarjev, državnih podsekretarjev in načelnikov upravnih enot ter na delovnih mestih, na katerih delavci sklenejo delovno

razmerje na podlagi tretjega odstavka 8. člena tega zakona, določi vlada višino in obseg sredstev za plačilo povečanega obsega dela.

66. člen

V okviru sredstev za plače se državnemu organu posebej zagotavljajo sredstva za dodatke za posebne pogoje dela, ki izhajajo iz razporeditve delovnega časa; za delo, daljše od polnega delovnega časa, za nočno delo, za delo ob nedeljah, praznikih in drugih dela prostih dnevih, za delo v deljenem delovnem času, za stalno pripravljenost in dežurstvo.

Višino sredstev iz prejšnjega odstavka določi vlada ob upoštevanju kriterijev, ki veljajo za delavce v gospodarstvu Republike Slovenije.

67. člen

Sredstva za plače pripravnikov se zagotavljajo v višini 70 % od vrednosti delovnega mesta, na katerega se pripravnika lahko razporedi po zaključku pripravništva.

68. člen

V aktu državnega organa se kot kriteriji za delitev plač določijo zahtevnost del delovnega mesta, delovna uspešnost in delovne izkušnje delavca.

Zahtevnost se določi v okviru vrednosti, ki se državnemu organu zagotavlja za ustrezno skupino delovnih mest po 64. členu tega zakona. Vlada določi, za koliko se lahko vrednost del posameznega delovnega mesta razlikuje od vrednosti del drugih delovnih mest v isti skupini.

Pri ugotavljanju delovne uspešnosti se upošteva zlasti obseg opravljenega dela, strokovnost pri delu, uporabnost oziroma izvirnost rešitev, pravilnost uporabe predpisov in pooblastil, pogostost napak pri delu, izraba delovnega časa, izpolnjevanje rokov in smotrnost porabe sredstev.

Delovno uspešnost delavca ugotovi predstojnik glede na obseg in kakovost opravljenega dela.

IV. NADOMESTILA TER DRUGI PREJEMKI IN POVRAČILA

69. člen

Delavci imajo pravico do nadomestila plače za čas odsotnosti z dela, pravico do prejemkov iz sredstev skupne porabe ter do povračil za določene stroške pri opravljanju dela v skladu s splošnim aktom organa, v katerem delajo.

70. člen

Delavcem se zagotavljajo sredstva skupne porabe za regres za letni dopust, priznanja ob delovnih jubilejih, nagrade ob upokojitvi, izobraževanje, rekreacijo, kulturno življenje, preventivno zdravstveno varstvo in za druge namene.

Višino sredstev za posamezne namene skupne porabe določi vlada največ v višini, določeni na podlagi kriterijev, ki veljajo za delavce v gospodarstvu Republike Slovenije.

Nagrada ob upokojitvi znaša tri zadnje plače delavca; enak znesek pripada svojcem ob smrti delavca. ([prenehal veljati](#))

71. člen

Delavci imajo pravico do nadomestila in povračil določenih materialnih stroškov: za dnevnice ter stroške prenočevanja na službenem potovanju, za uporabo lastnega avtomobila v službeni namen, za prevoz na delo in z dela, za selitvene stroške, za nadomestilo za prehrano med delom in za nadomestilo za ločeno življenje.

Višino nadomestil in povračil iz prejšnjega odstavka določi vlada največ v višini, določeni na podlagi kriterijev, ki veljajo za delavce v gospodarstvu Republike Slovenije.

V. VARSTVO PRAVIC

72. člen

Delavec ima pravico vložiti zahtevo za uveljavljanje svojih pravic iz delovnega razmerja ter pravico do ugovora zoper odločitev o njegovih pravicah, obveznostih in odgovornostih.

Zahtevo vloži delavec pri predstojniku oziroma drugem organu, bi je pristojen za odločitev o pravicah, obveznostih in odgovornostih delavca, ugovor pa pri organu, ki je odločil o njegovih pravicah, obveznostih in odgovornostih. Predstojnik oziroma drug pristojni organ preizkusita svojo odločitev in jo lahko spremenita.

Če delavec ni zadovoljen z odločitvijo o zahtevi oziroma ugovoru ali če pristojni organ ne odloči v 30 dneh od vložitve, lahko delavec zahteva varstvo svojih pravic pri pristojnem sodišču.

Zakon o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 15/90) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

73. člen

Določbe o delavcih v upravi se uporabljajo tudi za samostojne in druge strokovne službe izvršnih svetov ter skupščin občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti.

74. člen

Način uporabe posameznih določb tega zakona za strokovne službe Predsedstva Republike Slovenije, Skupščine Republike Slovenije, Ustavnega sodišča Republike

Slovenije, družbenega pravobranilca samoupravljanja, za pravosodne organe in za civilne osebe v štabih teritorialne obrambe se določi z aktom organa.

Vrste večjih upravnih delavcev in upravnih delavcev v strokovnih službah iz prejšnjega odstavka določa sistemizacija delovnih mest tega organa.

Določbe 53. do 58. člena tega zakona se uporabljajo tudi za delavce, ki so do uveljavitve zakona o spremembah določb zakonov, ki določajo pooblastila in naloge družbenopolitičnih organizacij (Uradni list Republike Slovenije, št. 8/90), opravljali naloge na podlagi določb, razveljavljenih z navedenim zakonom.

75. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na osebne dohodke in letni dopust višjih upravnih delavcev ter na nadomestila, druge prejemke in povračila, se smiselno uporabljajo tudi za predstojnike strokovnih služb skupščin občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti, za predstojnike občinskih upravnih organov, ki jih imenuje skupščina občine oziroma posebne družbenopolitične skupnosti, za predstojnike upravnih organov in strokovnih služb, ki jih imenuje izvršni svet in za namestnike predstojnikov.

76. člen

Določbe tega zakona, ki veljajo za občinske organe, veljajo tudi za organe posebnih družbenopolitičnih skupnosti.

77. člen

Določbe, ki se nanašajo na pooblastila republiškega sekretarja (člena 17 in 20), veljajo tudi za predstojnike samostojnih republiških upravnih organov in organizacij.

78. člen

Strokovno tehnični delavci v državnih organih, ki jim je bila pod pogoji iz 284. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79) priznana delovna zmožnost za opravljanje določenih del, lahko še naprej opravljajo ta dela.

79. člen

Akti iz 3. in 64. člena tega zakona morajo biti sprejeti najkasneje v dveh mesecih po uveljavitvi zakona, ki bo urejal državno upravo in organizacijo republiške uprave.

Državni organi morajo svoje akte iz 68. in 69. člena tega zakona v treh mesecih uskladiti z akti iz prejšnjega odstavka.

Po uskladitvi splošnih aktov s tem zakonom prenehajo državni organi uporabljati družbeni dogovor o skupnih osnovah in merilih za samoupravno urejanje odnosov pri pridobivanju in delitvi dohodka v SR Sloveniji (prečiščeno besedilo, Uradni list SRS, št. 20/87).

80. člen

Določbe o pravicah delavcev iz delovnega razmerja, ki se odmerjajo enkrat letno, se uporabljajo že za leto 1990, če so za delavce ugodnejše.

81. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati določbe 42., 56., 110. do 192. in 223. do 226. člena zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije ter o republiških upravnih organih (Uradni list SRS, št. 24/79, 12/82, 39/85, 37/87 in 18/88).

82. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 5/91) vsebuje naslednjo končno določbo:

»5. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembi zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 18/91) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o dopolnitvi zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 22/91) dodaja 80.a člen zakona, ki se glasi:

»80.a člen

Določba prvega odstavka 60. člena tega zakona, po kateri izvršni svet Skupščine Republike Slovenije pri določitvi osnove za obračun osebnega dohodka ne more zmanjšati povprečnega osebnega dohodka na delavca v gospodarstvu Republike Slovenije za več kot 40%, se uporablja od 1. 7. 1991 dalje.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembi in dopolnitvi zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. [2/91-I](#)) spreminja 80.a člen zakona tako, da se glasi:

»80.a člen

Osnova za obračun osebnih dohodkov za mesec julij 1991 znaša 45% povprečnega osebnega dohodka na delavca, izplačanega v gospodarstvu Republike Slovenije za mesec maj 1991.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»3. člen

Ta zakon začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. julija 1991 dalje.«.

Zakon o spremembah zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. [4/93](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o razmerjih plač v javnih zavodih, državnih organih in v organih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. [18/94](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»30. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o delavcih v državnih organih – ZDDO-F (Uradni list RS, št. [70/97](#)) spreminja 73. člen zakona tako, da se glasi:

»73. člen

Določbe o delavcih v upravi se uporabljajo tudi za samostojne in druge strokovne službe izvršnih svetov ter skupščin občin.«;

spreminja 75. člen zakona tako, da se glasi:

»75. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na plače in letni dopust višjih upravnih delavcev ter na nadomestila, druge prejemke in povračila, se smiselno uporabljajo tudi za predstojnike strokovnih služb skupščin občin, za predstojnike občinskih upravnih organov, ki jih imenuje skupščina občine, za predstojnike upravnih organov in strokovnih služb, ki jih imenuje izvršni svet in za namestnike predstojnikov.«;

spreminja 76. člen zakona tako, da se glasi:

»76. člen

Določbe tega zakona, ki veljajo za občinske organe, veljajo tudi za organe.«;

spreminja 77. člen zakona tako, da se glasi:

»77. člen

Določbe, ki se nanašajo na pooblastila ministra (člena 17 in 20), veljajo tudi za predstojnike samostojnih republiških upravnih organov in organizacij.«;

ter vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»22. člen

Predpisa iz prvega in četrtega odstavka 2. člena tega zakona izda vlada najkasneje v 60 dneh od uveljavitve tega zakona.

Akti o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest morajo biti usklajeni s tem zakonom in s predpisom iz četrtega odstavka 2. člena tega zakona, najkasneje v 90 dneh po uveljavitvi predpisa iz četrtega odstavka 2. člena tega zakona.

23. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Zakon o višini povračil stroškov v zvezi z delom in nekaterih drugih prejemkov – ZPSDP (Uradni list RS, št. [87/97](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»14. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 1998.«.

Zakon o spremembi zakona o delavcih v državnih organih – ZDDO-G (Uradni list RS, št. [38/99](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.